KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.351/1
VAN 23 OKTOBER 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 oktober 2008 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "betreffende erkenning van een financiële crisis en tot afwijking van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen", heeft volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd "door de financiële crisis".

Volgens artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State moet deze motivering woordelijk worden overgenomen in de aanhef. In dit geval stemt de motivering die in het vijfde lid van de aanhef van het ontwerp wordt weergegeven, niet overeen met de motivering in de adviesaanvraag. Dat lid van de aanhef luidt immers:

> "Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat onze regio thans wordt geconfronteerd met een financiële crisis die dreigt zijn repercussies te hebben op de kredietverschaffing naar kleine en middelgrote ondernemingen".

De adviesaanvrager wordt verzocht om zich in de toekomst te conformeren aan het bepaalde in het genoemde artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State en ervoor te zorgen dat beide motiveringen overeenstemmen.

*
* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe, voor de duur van de financiële crisis, in een afwijking te voorzien van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen. Met name wordt afgeweken van artikel 8, §§ 1, eerste lid, 1/ en 2/, en tweede, derde, vierde en vijfde lid, en 5, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen.

2.1. De rechtsgrond daarvoor is te vinden in artikel 5, § 2, van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen. Het eerste en het tweede lid van die paragraaf luiden:

> "De Vlaamse Regering bepaalt de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen waaraan een waarborg kan gehecht worden.
>
> De Vlaamse Regering bepaalt, per soort van financieringsovereenkomst en andere verrichting de nadere criteria en voorwaarden waaraan zij moeten voldoen".

2.2. In de aanhef wordt als rechtsgrond voor het ontwerp ook verwezen naar de artikelen 6, § 3, en 12 van het decreet van 6 februari 2004.

2.2.1. Voormeld artikel 6, § 3, verleent de Regering de bevoegdheid om een openbare ramp of crisis als dusdanig te erkennen en onder de door haar vastgestelde voorwaarden en nadere regels af te wijken van de verplichtingen bedoeld in de artikelen 5, § 3, tweede lid [(1)], en 6, § 2, eerste lid [(2)], van het decreet "voor de gehele of gedeeltelijke geldingsduur tijdens dewelke een reeds toegekende waarborg geldt".

---

(1) Luidens die bepaling mag voor geen van de soort van financieringsovereenkomsten en andere verrichtingen het percentage van de wanbetaling van de kredietnemer waarvoor de afroep van een waarborg gevraagd kan worden meer dan 75 percent bedragen.

(2) Luidens die bepaling moet de waarborghouder deelnemen in de risico's verbonden aan de kredieten en andere verrichtingen tot zekerheid waarvan de waarborg verleend wordt.

Artikel 2 van het ontwerp erkent weliswaar de "financiële crisis, ontstaan in de loop van oktober 2008" als crisis in de zin van artikel 6, § 3, van het besluit, maar het ontwerp blijkt niet af te wijken van het decreet, zodat het nut van die bepaling onduidelijk is. In die omstandigheid heeft de erkenning van een crisis weinig zin, vermits er geen rechtsgevolgen uit voortvloeien. Artikel 2 wordt derhalve allicht beter geschrapt, tenzij het toch de bedoeling van de stellers zou zijn om van de bedoelde bepalingen van het decreet af te wijken.

2.2.2. Artikel 12 van het decreet van 6 februari 2004 bepaalt dat de Regering "de modaliteiten en procedure van de toekenning van waarborgen met toepassing van dit decreet aan nadere regelen (kan) onderwerpen".

Het is niet duidelijk in welk opzicht deze bepaling het ontwerp tot rechtsgrond zou moeten strekken.

VORMVEREISTEN

De ontworpen regeling geeft aanleiding tot steunmaatregelen, zoals gedefinieerd in artikel 2 van de verordening (EG) nr. 800/2008 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 6 augustus 2008 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag met de gemeenschappelijke markt verenigbaar worden verklaard. Dergelijke regeling kan worden geacht van de bij artikel 88, lid 3, van het EG-verdrag voorgeschreven verplichting tot aanmelding bij de Europese Commissie te zijn vrijgesteld, mits de in artikel 6 van de voornoemde verordening voor individuele aanmelding vastgestelde drempels en de in hoofdstuk II ervan vastgestelde maximale steunintensiteiten niet worden overschreden.

De stellers van het ontwerp dienen erop toe te zien dat de beoogde plafonds niet kunnen worden overschreden. Mocht dergelijke overschrijding niet zijn uitgesloten, dan zal het ontwerp alsnog bij de Europese Commissie moeten worden aangemeld.

Op grond van artikel 3, lid 1, van de verordening geldt bovendien als voorwaarde voor de vrijstelling van aanmeldingsplicht dat de regeling een uitdrukkelijke verwijzing naar deze verordening bevat, onder vermelding van de titel ervan en de

vindplaats in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Het ontwerp zal op dit punt moeten worden aangevuld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

In het eerste artikel van het ontwerp wordt gewag gemaakt van "het Waarborgdecreet" en "het tweede Waarborgbesluit". Ter wille van de duidelijkheid van de regelgeving zal moeten worden aangegeven dat daarmee respectievelijk zijn bedoeld "het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen" en "het besluit van de Vlaamse Regering van 18 februari 2005 betreffende bepaalde procedurele aspecten van de waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES M. VAN DAMME